

Fortsat fra side 7

- Det var, som om jeg faktisk burde rose ham for hans flid og omhyggelighed. Der var ikke skyggen af ubehag over, at det burde have været gjort for mere end et halvt år siden.

Trykkeren var både stolt og glad, for han mente, at have gjort det, Michael Svennevig havde bedt ham om:

- Han fik det til at lyde, som om han egenhændigt havde opfundet bobleplasteren for min skyld, for at bøgerne kunne nå sikkert frem. Jeg blev simpelthen overrumplet, og det eneste, jeg kunne holde fast i var det samme, som jeg egentlig altid sagde, når han fortalte mig om alt det, der skulle ske »tomorrow«.

- No, to day. You need to do it today!

Hvornår resten af bøgerne ankommer til Danmark, ved Michael Svennevig ikke, men antologien er blevet lanceret som planlagt.

Michael Svennevig har rejst meget i Indien, og han har beskrevet sine indiske oplevelser i bogen »I forlængelse af koens horn«, der udkom i 2004,

Han vil ikke afvise, at han selv er blevet lidt inderagtig, for han tager det som det kommer - og det plejer jo at gå, og i mellemtiden vil han sætte noget Bollywood-musik på og lave sig en kop chai.

Stemmer fra Røsnæs

Når bøgerne på et tidspunkt er vel ankommet, vil læserne kunne nyde de vidt forskellige bud på drømme og visioner.

En af stemmerne tilhører Michael Svennevigs gode ven fra gymnasieårene i Kalundborg, tryllekunstneren Kåre Vergman med kunstnernavnet Kåre Le Magicien, nu sammen med sin

Michael Svennevig kan lide at lave mad over primussen, der er et vigtigt redskab i kolonihaven.

familie bosat på Røsnæs efter mange år i Frankrig. Han skriver blandt andet, at når han tryller, er det hans vision, at folk skal opleve, at verden er bevidsthedsmæssigt større, end man normalt forklarer. Han betror læserne, at han selv er i tvivl om, hvorvidt miraklerne virkelig kan ske:

- Min egen drøm er ikke slukket, slutter han sit indlæg.

Marianne Larsen, digter med rødder på Røsnæs, skriver under overskriften »Fragmentariske drømmerier«: Jeg drømmer langt fra lydene på gaden hen over en eventyrhund, og hun slutter: Du siger lad os kaste os ud i den ro, der skal til for at gøre som vores liv selv vil mens vi kan.

Alice Faber, engang socialchef i Kalundborg Kommune, og Tommy Flugt har en illustration på bogens bagside og teksten: Forandringernes vinde fulde af håb og latter blæser al kulde og mørke bort fra vore sarte børn.

En indisk stemme

Mange af bogens stem-

mer har anden oprindelse end dansk, og en af de tekster, som Michael Svennevig fremhæver som en af de stærkeste, er skrevet af Ruban Aro, en 26-årig inder, der nu bor i Danmark og er uddannet pædagog. Han stammer fra en afsidesliggende sydindisk landsby, og da han som lille så en bil passere vejen til landsbyen, oplevede han den som et drømmesyn, for han havde aldrig set en bil før. Blandt bidragyderne er også den 86-årige lattercoach Tekla Irene Walther, der skriver under overskriften: Le og du føler nærvær og slutter: Livet er fantastisk!

Det er lige netop det image, Michael Svennevig ønsker, bogen skal have: At livet er sjovt og festligt:

- Vi skal have det sjovt med hinanden. Livet er noget, der skal bruges, og det skal de 117 stemmer også.

Drassows Legat

Forfatter og dramatiker Michael Svennevig modtog i juni Drassows legat, også betegnet som Dansk Forfatterforenings Fredspris. Legatet gives til forfattere, der gennem deres forfatterskab inspirerer til større forståelse for idéerne om fred.

Legatet er på 40.000 kroner,

- Ja, hvad stiller jeg op med de penge? Jeg har jo alt, hvad jeg har brug for, ler Michael. Det kan dog godt være, nogle af pengene bliver omsat til en rejse til Paris, og han tager nok en af sine gode venner i 70'erne med.

Michael Svennevig, der selv er 48 år, føler sig bedst tilpas i selskab med mennesker, der er yngre eller ældre end han selv. Dem er der mest gang i, synes han, mens han oplever, at mange af hans jævnaldrende er kørt fast i det samme hjulspor.

Miserabel barndom i Holbæk

Af Sonja Husted Rasmussen
sh@nordvest.dk

Michael Svennevig, forfatter og dramatiker, 48 år, er født og vokset op i Holbæk, og det var ingen lykkelig barndom.

- Jeg syntes ikke, at jeg passede ind der. Jeg følte mig klemt. Det var, som om jeg ikke kunne få vejret, som om der ikke var ilt nok i luften til mig.

Michael Svennevigs dansklærer, Birgitte Steen på Stenhus, hvor han begyndte i 7. klasse, gjorde en afgørende forskel,

- Hun åbnede mine øjne for rejser, teater, film, litteratur, ja, for livet.

Han har skrevet om sin barndom i romanen Giv mig liv, og

han siger selv om den: - En frygtelig roman, som det gør ondt at læse, frygteligt godt skrevet. Han beskriver blandt andet, hvordan han for få år siden opdagede, at han har en lillesøster. Hans forældre bortadopterede hende. Der blev aldrig snakket om det. Det er nu lykkedes Michael Svennevig at få kontakt med sin søster.

Det var i Kalundborg, Michael Svennevig begyndte sit voksenliv. Han sagde farvel til sin miserable barndom og kom på Kalundborg Gymnasium:

- At flytte fra Holbæk var som at drage et lettelsens suk. Igen blev det muligt for mig at få vejret, og jeg trak det helt ned i lungerne, og det gjorde mig

Forfatter og dramatiker
Michael Svennevig.

svimmel af lykke. Jeg følte, at livet kom brusende imod mig, og jeg ventede med længsel på, at min gymnasietid sluttede, så jeg kunne kaste mig ud i det og omfavne det. Det har jeg gjort siden.